

Forsvar. Han sagde, at de nyere religiøse Bevægelser i Folket, hvor overfladisk de end i Almindelighed virkede, dog vakte Sansen for aandelige Ting og saaledes forhaabenlig forberedte en ny Kulturperiode. Han havde paa sine Rejser gjort den Erfaring, at danske Bønder i Henseende til Aandslivlighed og Modtagelighed ragede højt op over deres Standsfæller i Udlandet, særlig i de katolske Lande. Men hertil svarede Pastor Fjaltring, at et saadant velvilligt, halvt beskyttende eller maaske bare nysgerrigt Forhold til det store Livsspørgsmaal i hans Øjne var værre end slet intet Forhold. Troen var en Passion, og hvor den ikke var det, drev man Abespil med Vorherre. Ad kunstig Vej at opdrive en vis Aandslivlighed hos Folket var saa langt fra at berede Jordbunden for en alvorlig og oprigtig Tro — eller blot for en alvorlig Tvivl — at sligt tværtimod dræbte de Spirer til et virkeligt Gudsforhold, der var nedlagt i enhver Menneskesjæl.

Han var gaaet et Par Gange frem og tilbage paa Løbetæppet og standsede pludselig henne i den anden Ende af Stuen. Det saae ud, som vilde han minde sig selv om ikke at vove sig for langt ud. Men det var for silde. Meddelelsestrangen i ham var bleven vakt, Ensomhedens Tankemylder trængte sig paa, og han kunde ikke længer holde Ordene tilbage.

Han sagde til Per, at den moderne Ingeniørvidenskab ikke kunde fritages for en Del af Answeret for den Udadvendthed og Overfladiskhed, som var Nutidsmenneskenes Forbandelse. Det var Maskinindustriens Jag, der nu ogsaa havde smittet det religiøse Liv. Som man paa alle Omraader var bleven vænnet til at faa sine Livsfornødenheder